

V tomto případě připojilo stěžující si společenstvo ke stížnosti opis protokolu řádné výborové schůze společenstva konané dne 20. srpna 1934, v němž se doslovně uvádí: »Starosta společenstva nechává čísti výměr zem. úřadu v Praze, jímž se uděluje letní koncese pro restauraci »Na farmě« Janu K. v Lounech po dobu od 1. dubna do 30. září, od 8. hodiny ranní do 9. hodiny večerní. Společenstvo se usneslo jednomyslně podati proti tomuto rozhodnutí zem. úřadu v Praze žalobu k nss v Praze, neboť vzhledem k místním poměrům není tato koncese potřebná, a to ani pro dny, kdy se »Na farmě« něco pořádá.« Podle toho společenstevní výbor za řízení starostova, tedy společenstevní představenstvo (§ 117 lit. b) povolané k podání stížnosti, projevilo vůli podati stížnost na napadené rozhodnutí zem. úřadu v Praze jen proto, že hostinské a výčepnické koncese, jež byla Janu K. udělena, není vzhledem k místním poměrům zapotřebí, omezilo tedy podání stížnosti jen na výtku nedostatku místní potřeby. Jestliže se ve stížnosti vznášejí námitky, jež jsou stručně uvedeny výše v bodech 1—5, jde vesměs o námitky, jež zmíněný jediné směrodatný projev vůle povolaného orgánu společenstevního přesahují, a nelze se s nimi věcně vůbec zabývat, neboť nevycházejí od strany, již právo stížnosti přísluší (§ 5 zákona o ss). Poněvadž pak s hlediska místní potřeby v podané stížnosti proti nař. rozhodnutí vůbec brojeno není (§ 18 zákona o ss), musila býti stížnost odmítnuta pro nepřipustnost, aniž ovšem bylo třeba zabývat se otázkou, zda by vůbec s tohoto hlediska se zřetelem na procesní situaci vytvořenou stranami ve správním řízení nař. rozhodnutí mohlo býti přípustně v odpor bráno.

Č. 12.839.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: I. Není předpisu, který by bránil tomu, aby zjištění skutkového stavu se dalo četnickými orgány; výsledek tohoto šetření musí arci býti předložen straně. — II. Je věcí okr. nem. pojišťovny, aby opatřila skutkový základ pro sporný svůj nárok.

(Nález z 1. dubna 1937 č. 11.418/34.)

Věc. Okr. nem. pojišťovna v Žilině proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 3. listopadu 1933 o pojistném.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Okr. úřad v Žilině zrušil výměrem ze 4. května 1933 platební výměr stěžující si pojišťovny z 28. srpna 1932, pokud jím bylo pod položkou 9 předepsáno Janu B. pojistné za dobu od 23. května do 8. prosince 1930 za Josefa B., a to proto, že podle provedeného šetření Josef B. skutečně v uvedené době u Jana B. zaměstnán nebyl. Bylť u něho zaměstnán jen v době od 9. do 20. prosince 1930. Opačné tvrzení pojišťovna ničím neprokázala.

Zem. úřad v Bratislavě potvrdil nař. rozhodnutím výměr I. stolice z jeho důvodů s tímto dodatkem: Dodatečný předpis učinila po-

jišťovna u Josefa B. za celou dobu od 23. května do 8. prosince 1930. Na jakém skutkovém podkladě k předpisu došlo, to pojišťovna ani neuvádí. Četnickou relací po opatření dle § 48 odst. 3 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. v doplňovacím řízení je dokázáno, že Josef B. v kritické době pracoval u Jana B. v měsíci květnu, a to zase jen 3 až 4 dny. Platí tedy odst. 1 § 20 novel. zákona č. 221/1924 Sb. Četnická relace je založena na výpovědi zaměstnance. Je dostatečným důkazem podle § 49 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., podle kterého jako důkazu možno použít všeho, co se hodí ke zjištění rozhodného stavu věci. Je tedy kromě zvlášť správním řádem upravených důkazů (listinami, svědky, znalci a místním ohledáním) možna ještě řada jiných důkazů.

O stížnosti uvážil nss toto:

Okr. úřad zrušil předpis pojistného za Josefa B. z toho důvodu, že podle provedeného šetření jmenovaný v kritické době od 23. května do 8. prosince 1930 u Jana B. zaměstnán nebyl. Žal. úřad, potvrzuje nař. rozhodnutím výměr I. instance, opřel se o četnickou relaci založenou na výpovědi Josefa B., výslovně uváděje, že relací tou je dokázáno, že Josef B. v kritické době, t. j. od 23. května do 8. prosince 1930, pracoval u Jana B. jen 3 až 4 dny v květnu a že tedy platí tu odst. 1 § 20 novelisovaného zákona č. 221/1924 Sb. V tom směru pozměnil žal. úřad odůvodnění I. instance — jinak převzaté —, podle něhož Josef B. pracoval u Jana B. pouze v době od 9. do 20. prosince 1930, nikoli však v době označené platebním výměrem, t. j. v době od 23. května do 8. prosince 1930.

Podle ustanovení § 20 odst. 1, jehož se tu žal. úřad dovolává, je zaměstnavatel, jenž včas neohlásil okolností uvedených v § 18 odst. 1 písm. a) povinen zaplatiti pojišťovně peníz rovnající se dlužnému pojistnému i s úroky z prodlení (§ 174), pokud nejsou promlčeny.

Žal. úřad podle toho, co právě dovozeno, zaujal v nař. rozhodnutí stanovisko k 3—4dennímu zaměstnání Josefa B. v květnu 1930, o němž se zmiňuje četnická relace, i jest opačné tvrzení stížnosti v rozporu s obsahem nař. rozhodnutí a tudíž bezdůvodné.

Stížnost ovšem tu namítá, že správně mělo býti pojistné přiznáno za tyto dny, čili že v této části neměl býti platební výměr zrušen, leč přehlíží, že žal. úřad potvrdil zrušení celé 9. položky platebního výměru z důvodu, že pojišťovna neuvádí, na jakém skutkovém podkladě k předpisu došlo. Nss musil dáti v té příčině žal. úřadu za pravdu, neboť ze správních spisů je patrné, že pojišťovna nijak neprokázala, že Josef B. byl ve sporné době zaměstnán u Jana B. způsobem zakládajícím pojistnou povinnost, ač bylo její věci opatřiti skutkový základ pro její sporný nárok (§ 48 odst. 4 vlád. nař. č. 8/1928 Sb.). Že by tak byla pojišťovna učinila, netvrdí ani ve stížnosti, vycházejíc zřejmě z názoru, že je věci úřadu, aby sám zjišťoval předpoklady předpisu pojistného, k čemuž ovšem ve věci stran povinen není (srov. Boh. A 9736/32).

Dále namítá stížnost proti četnické relaci, že v administrativním řízení má důkaz svědkem býti proveden takovým způsobem, aby druhá strana mohla se k výpovědi svědka vyjádřiti, a že není možno provésti výslech svědka četnictvem. Podle § 49 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. mohlo.

by se prý tak státi toliko tam, kde není možný důkaz listinami, svědky, znalci, resp. ohledáním (§§ 50—64), což obšírně dovozuje. Nss nemohl dáti stížnosti v této příčině za pravdu.

Nss neshledal v právním řádu předpisu, jenž by bránil tomu, aby zjišťování skutkového stavu se dalo četnickými orgány. Podle § 43 cit. nař. je dáno správnímu úřadu na vůli, aby konal ústní jednání podle §§ 45 a násl., a dáno mu rovněž na vůli, aby při ústním jednání prováděl důkazy nebo použil důkazů provedených mimo ústní jednání (§ 46 odst. 4 a § 47 cit. vlád. nař.). Nemá však cit. vlád. nař. a nemá ani jiná norma ustanovení, jež by ukládalo správnímu úřadu, aby prováděl důkazy při ústním jednání v přítomnosti strany, jak patrně stížnost míní, a aby úřad postupoval podle § 49 teprve tehdy, kdyby nebyl možný důkaz podle §§ 50—64. Neboť podle ustanovení § 49 lze jako důkazu použiti všeho, co se hodí ke zjištění rozhodného stavu věci a je podle povahy případu potřebné. Správní úřad jest jediné povinen stranám dáti příležitost, aby nabyly vědomosti o výsledku provedeného důkazu a vyjádřily se o něm (§ 48 odst. 3).

V daném případě se konalo ústní jednání u okr. úřadu v Žilině 26. října 1932, 19. prosince 1932 a 24. ledna 1933 za přítomnosti stěžující si pojišťovny a zaměstnavatele, při čemž byli obesláni a vyslýcháni i svědkové. Obeslán byl po dvakráte i Josef B., který se však nedostavil, poněvadž se odstěhoval, jak bylo v protokole výslovně konstatováno. Z toho důvodu uložil okr. úřad četnické stanici v y š e t ř í t i, zda Josef B. byl zaměstnán u st-le v kritické době, nenařídil tedy v ý s l e c h s v ě d e c k ý. Četnická relace týkající se zaměstnání Josefa B. byla dána stěžující si pojišťovně na vědomí a pojišťovna též vyjádřením z 10. října 1933 zaujala k této relaci své stanovisko. Než za tohoto stavu věci a vzhledem k tomu, co svrchu dovozeno, nelze shledati, že by tu byly vytýkané vady řízení, zvláště uváží-li se, že stěžující si pojišťovna sama vůbec neuvedla, na jakém skutkovém základě došlo k předpisu pojistného, jak žal. úřad výslovně vytyčuje v nař. rozhodnutí, ač to bylo její povinností.

Č. 12.840.

Pojišťovací právo: * Podle § 46 zák. čl. XIX:1907 v úpravě § 21 min. nař. č. 4790/1917 ručí manželka jen za pojistné vzniklé v době společné domácnosti.

(Nález z 1. dubna 1937 č. 19.424/34.)

V ě c: Zem. úřadovna pro dělnické pojištění v Bratislavě proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 17. dubna 1934 o ručení za úrazové příspěvky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Stěžující si zem. úřadovna vyslovila záručním platebním rozkazem z 11. srpna 1932 na základě § 21 min. nař. č. 4790/1917 M. v. solidární závazek Gizely U. v Brně za úrazové příspěvky i s úroky a